

Den 22 maj kom beskedet, Stendahl tillerkändes 50 riksdaler och fick ett respass. Radikal-pietisten, fästningsfången i sex år, var nu fri. Ävenså blev hans hustru frikänd och fick tillåtelse att medfölja. Paret hamnade i en tillflyktsort för många förföljda människor - Friedrichstadt uti Schleswig - Holstein. Parets samvaro blev dock inte lång. I september 1736 insjuknade hustrun i svår feber och dog samma år. Efter hennes död greps tydligen Stendahl av hemlängtan. Ty en oktoberdag 1737 anländer han till Kalmar. Han uppsöker biskopen och blir förhörd av konsistoriet. I en rapport till landshövdingen skriver biskop Schröder: "Stendahl är värre än någonsin." Landshövdingen i sin tur skriver till Kungl. Majt. Och därifrån kommer nu en överraskande upplysning: "Jag (landshövding) har insatt hans kamrat Thomas Leopold i ett sådant förvar att de ej få tillfälle att tala med varann."

Leopold är alltså nu i fängsligt förvar på Kalmar Fästning. Riksrådet dröjer till den 26 januari 1738 innan saken behandlades. Beslut fattas om att ärendet skall hänskjutas till världslig domstol - d.v.s. i detta fall Göta Hovrätt. Men dessförinnan skulle fallet prövas i rådhusrätten. Rätten drog frågan i långbänk och till slut måste landshövdingen själv gripa in. Rätten skyldes på den stackars åklagaren som inte fick grepp på vad åtalet egentligen gällde. Efter många virriga förhandlingar, remisser och gud vet allt dömes äntligen Stendahl - han blev landsförvisad. Ärendet gick nu upp till hovrätten som definitivt fastställde domen. Den 2 maj hämtades Stendahl från fästningen - hans dom upplästes för fången - och efter ett par dagar sattes Stendahl på en båt destinerad till Lybeck. Med sig fick han sex daler " för frakt och underhåll."

Endast en gång hörs han av och det var till biskop Schröder som emottager ett brev, där Stendahl talar om att han misströstar och vill gärna ha ett brev från biskopen. Biskopen uppfyllde hans önskan men något svarsbrev kom aldrig från Stendahl. Han hade gått under! Hur fick man aldrig veta. Innan Stendahl lämnade fäderneslandet för alltid tänkte han på sin meningsfrände och hemställde ödmjukt hos vederbörande myndighet att Thomas Leopold måtte frigivas. Så slutade denna tragiska historia för Stendahl. För Leopolds del skulle lidandet fortgå ännu drygt tre decennier!